

La humanitat

Any II : Núm. 153
Barcelona, 6 de maig de 1932

Redacció i Administració, Pelayo, 56 segon :-: Telèfons 16407 i 16408
Impremta: Muntaner, 49 :-: Telèfon 31518

Fundador: LLUIS COMPANYS

INTERVIUS DE «LA HUMANITAT»

Els socialistes—diu el senyor Jové Sarroca—no poden votar contra l'Estatut, sense contravenir els acords dels Congressos internacionals

Seguint la nostra tasca informativa, prop dels polítics més destacats de Catalunya, referent al seu criteri respecte a l'aprovació de l'Estatut de Catalunya, hem parlat una estona d'aquest afer amb el senyor Josep Jové Sarroca, conseller de la Generalitat de Catalunya i regidor de l'Ajuntament de Barcelona.

Amable com sempre, el senyor Jové ha respost a les nostres preguntes amb poques paraules, però exposant idees ben concretes que demostren que ha portat a cap un estudi minuciós del que representarà per a Catalunya l'aprovació del seu Estatut d'Autonomia.

—Creieu vos — li hem preguntat — que el Parlament espanyol aprovarà íntegrament l'Estatut de Catalunya?

—Jo crec — ha respost — que encara que facin algunes modificacions, més aviat en la forma que no pas en l'essència, Catalunya gaudirà d'una autonomia que mai no hauria pogut aconseguir sense el canvi de règim.

—Si es donés el cas de què prosperessin els suposats vots particulars atribuïts als socialistes, i els dels senyors Rojo Villanova i Maura...?

—No crec que la vostra suposició es confirmi en el que es refereix als socialistes, puix que, com a tals no poden, sense negar la seva condició de socialistes, oposar-se a l'aprovació íntegra de l'Estatut tal com fou proclamat per l'Assemblea de la Generalitat, representació genuïna del poble català. Altra cosa seria renegar dels seus principis i retraure's dels acords presos en els Congressos Internacionals, de reconeixement de la voluntat nacional dels pobles.

Quant a l'actitud dels senyors Rojo Villanova i Maura no ens pot causar cap mena d'estranyesa car no tenen res més que ésser conseqüents en el que sempre han dit i fet en el que respecta a Catalunya.

—Quina opinió us mereix el vot particular dels senyors Xirau i Lluhi?

—Estic completament d'acord amb aquest vot particular que al meu entendre satisfarà les aspiracions de Catalunya, encara que crec que seria molt millor que l'Estatut fos aprovat tal com el votà el poble.

—Qui creieu, doncs, que votarà contra l'Estatut?

—Els unitaris, home, però hem de creure que seran els menys, gairebé podem assegurar que són una petita minoria, car no ignorem que l'unitarisme d'alguns espanyols no és res més que el regust o l'herència de les passades monarquies espanyoles i tots recordarem perfectament que així que arrel·là l'unitarisme a Espanya, desaparegueren gairebé automàticament totes les institucions de caràcter popular que gaudien d'una gran ascendència.

No en va s'està fent a Espanya una revolució que finalment ha d'acabar per canviar absolutament la seva estructuració actual per a portar-la a una estructuració més racional i d'acord amb l'actual moviment de civilització mundial.

—Quins creieu vos que seran els fruits més positius de la implantació de l'Estatut a Catalunya?

—No hi ha cap mena de dubte que en la part que Catalunya sortirà més beneficiada amb l'aprovació del seu Estatut és en les qüestions socials, avui dia posades en una forma que necessiten un remei ràpid i enèrgic. Tenim actualment a Catalunya un sector obrer sense cap altre propòsit que el de complicar la vida del treball i dificultar la producció, cosa que més tard o més aviat es traduiria a Catalunya en un daltabaix econòmic notable.

Aquest daltabaix — motivat per diverses causes, i no precisament des de la proclamació de la República — és provinent de molt de temps enrera i és producte del sistema absorbent dels governs de la monarquia. Això, així que Catalunya pugui prendre les regnes del Govern, amb una facilitat extraordinària, podrà evitar-ho.

—El sistema?

—Seria llarguissim d'explicar detalladament en aquest moment, però us ho referiré amb poques paraules.

Penseu que els obrers catalans són assenyats i comprensius i malgrat aquesta condició se'ls persegueix i empresonava quan reclamaven per tal de millorar la seva situació econòmica, i el mateix passava quan exposaven les seves idees. Recordeu les vagues que sense solta ni motiu es produïren mantes vegades a la nostra ciutat. Recordeu les bombes que en el transcurs d'alguns anys feren explosió a Barcelona.

També i per cert, molt misteriosos i significatius han estat els atemptats que han sofert alguns patrons. Han estat assassinats impunement digníssims treballadors, pel sol fet de desitjar i procurar amb el seu esforç, l'enlairament moral i econòmic de llurs companys.

Aquesta política seguida per les autoritats de la monarquia complant amb el beneplàcit d'un bon nombre de la nostra burgesia, sols l'odi i desigs de venjança podia engendrar.

I pensar que tot això i altres coses vergonyants, han estat possibles per ésser obra organitzada pels governs de caire netament centralista...

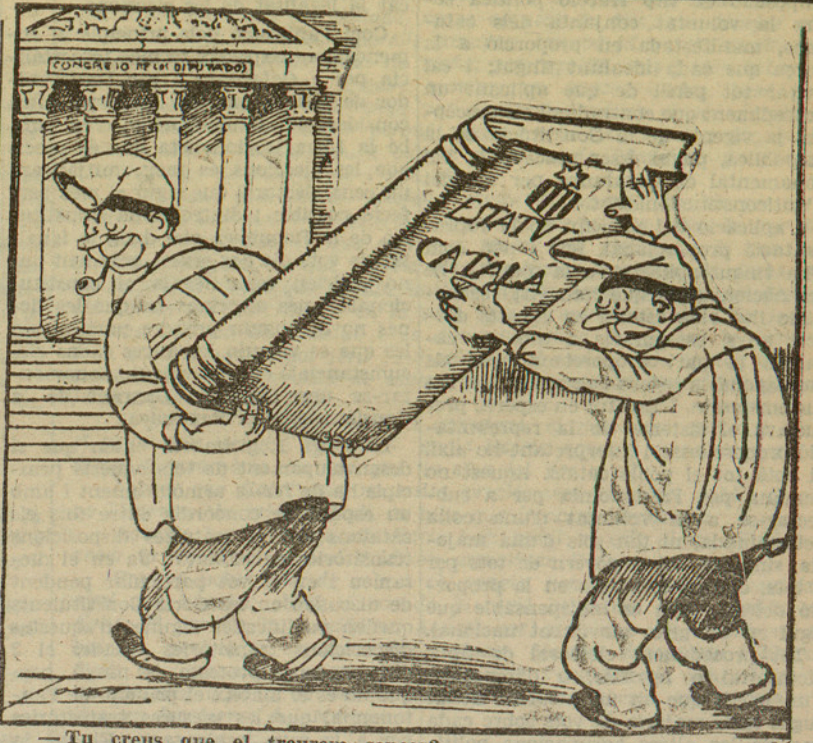
—Com es pot arranjar tot aquest estat de coses?

—Em demaneu el sistema que posi remei al daltabaix que produeix l'actuació d'un sector obrer a la nostra economia? No, amic, no cal inventar res per fer desaparèixer tot aquest estat de coses! S'ha de canviar simplement de procediments. Els ciutadans i les associacions de tota mena, han d'ésser iguals davant l'aplicació de les lleis.

—La protecció per part del Govern a determinades indústries, tèxtil, metallúrgica, i altres? Per què no. Però la mateixa conducta ha de seguir-se referent a les organitzacions de caràcter obrer. Es a dir, si més no, tracte d'igualtat.

Els treballadors de casa nostra, no són desagraïts. Mantes vegades ho han demostrat, procurem, doncs, fer el que es mereixen i segurament seguiran essent el millor i ferm puntal de la República i de Catalunya.

Aquesta política de comprensió i que és beneficiosa per a totes les classes socials, el Govern de Catalunya ha de portar-la a cap i necessita i vol la plenitud dels seus drets quant es refereix a la qüestió de l'ordre públic. És natural que fent complir tota la legislació de caràcter social que la Constitució republicana ha fet. D'altra manera no podrien fer-se responsables dels seus actes els homes que formessin el Govern de Catalunya, si li manquessin tots els drets que creuen essencials per complir i fer complir els deures que tot ciutadà s'obliga dintre la Constitució i els Estatuts que es puguin aprovar dintre del territori espanyol.

—Tu creus que el treurem sencer?
—Com no s'empetiteixi la porta, tal com l'hem entrat el teurem.
(De Tovar, a "La Voz")

A primera hora de la tarda, ha estat atemptat, a París, M. Doumer, president de la República Francesa

L'AGRESSOR ES UN SÚBDIT RUS

PARIS, 6. — AQUEST MATI, MENTRE EL PRESIDENT DE LA REPÚBLICA, SENYOR DOUMER, ES TROBAVA VISITANT L'EXPOSICIO DEL LLIBRE UN INDIVIDU LI ENGEGA DIVERSOS TRETS DE REVOLVER; SEGONS UNA VERSIO, TRES; I SEGONS UNA ALTRA, QUATRE. L'AGRESSOR ES DE NACIONALITAT RUSSA.

EL SENYOR DOUMER RESULTA GRAVISSIMAMENT FERIT. ALS PRIMERS MOMENTS ES DIGUE QUE HAVIA MORT, RESULTANT QUE EL RUMOR NO ERA CERT. ES TROBA GRAVISSIMAMENT FERIT I ES TEM DEIXI D'EXISTIR D'UN MOMENT A L'ALTRE. — Atlante.

París, 6. — El President de la República, senyor Doumer, ha resultat greument ferit a conseqüència de les ferides rebudes. Hom tem que siguin inútils tots els esforços realitzats per la ciència per a salvar-li la vida.

En conèixer's el bàrbar atemptat, totes les personalitats polítiques s'han aplegat a expressar la seva condemna pel fet.

Al lloc on s'ha inta'nat el President han començat a arribar nombrosos polítics de tots els partits.

La policia ha tingut que muntar un servei d'ordre per tal que la multitud no entorpi les disposicions preses per l'autoritat.

El públic condemna unànimement l'atemptat no explicant-se els motius que hagin induït el criminal a cometre el fet.

París, 6, (6'15 tarda). — L'estat de M. Doumer és desesperat. Es tem la seva fi d'un moment a l'altre.

DADES BIOGRAFQUES

Pau Doumer va néixer a Aurillac l'any 1875.

Als catorze anys, després de rebre la instrucció primària, va ingressar a un taller de gravats on va treballar-hi per espai de sis anys.

Va ampliar els seus estudis a l' mateix temps que treballava en aquest taller.

Llicenciat en lleis va actuar com a periodista dirigint "La Tribune".

Fou diputat per primera vegada a l'any 1888 pel grup radical.

A l'any 1895 i després d'haver estat elegit altres vegades al Parlament se li va confiar la cartera d'Hisenda, amb el Ministeri Bourgeois.

M. PAUL DOUMER

Treballà intensament en el seu departament ministerial defensant l'impost sobre la renda i fent votar l'emprèst de Tonquín per realitzar obres públiques.

L'any 1896 va ésser nomenat governador general d'Indo-Xina, on va actuar fins el 1902, comportant-se com un governant meritíssim sempre.

Darrerament, quan va ésser elegit per al càrrec suprem de President de la República exercia de president del Senat.

Doumer havia visitat feia anys Barcelona intervenint en una empresa d'electricitat. Quan la Gran Guerra aportà el seu concurs a la pàtria, oferint-li la vida de dos fills seus que moriren en el front.

Al Capone és conduït a la presó d'Atlanta, on hi ha de passar 11 anys

Xicago. — Al Capone ha estat conduït, emmanillat, amb altres presos, entre ells Victor Norice, acusat d'haver robat un automòbil, a la penitència federal d'Atlanta (Estat de Georgia), on complirà el temps que li falta de la pena que l'hi han imposat per haver burlat el pagament d'impost sobre la renda.

A la presó li posaren un ferro a una cama per tal que no fugís, i a l'estació, contra el que hom creia, no hi havia cap "gangster".

Llegiu a les pàgines 4 i 5

L'Estatut de Catalunya al Parlament

Tardieu, Blum, Herriot, Cachin... Heus aci les figures de màxima actualitat política a França, a la vetlla del segon torn d'escrutini